

die ze nu samen bewoonden.... dan hadden zij immers het salet en het spreekkamertje.... en de tuinkamer.... en boven was er een zee van ruimte.... gut ja, dan kwamen bovendien de kamers van Lurkus ook vrij.... tenminste als die.... hm.... och, als ze er eenmaal waren.... wie weet hoe dol Jan dan op de kinderen zou zijn....

De vraag was nu maar.... zou hij Jan polsen vóór of pas na de beslissing.... eigenlijk kwam er dat ook niet op aan.... 't gebeurde tòch.... behalve in het ondenkbare geval, dat zij....

Hij glimlachte weer.

Nee-nee-nee.... daar was hij toch wel heel zeker van.... in hun samengaan daar in Domburg.... in den toon van hun gesprek.... den opslag van haar oogen.... de intonatie van haar stem.... enfin iets was er in dat alles geweest, wat je voelt en begrijpt, maar toch niet kunt uitdrukken.... en dat toch een veel grooter zekerheid geeft, dan woorden vermogen te vertolken.

Tja.... morgen zou ze hier komen.... dat had hij ook toevallig gehoord.... ze ging rond met een lijst voor kindervoeding.... als hij nu maar wist hoe laat of ze kwam.... enfin.... als Jan er nu maar niet bij kwam.... die had wel eens van die galante bevliegingen.... hm.... hij zou Laurien kunnen waarschuwen, dat àls mevrouw Steenbach kwam.... nee dat was gevaarlijk, ging natuurlijk dadelijk over aan Lurkus.... hij kon in 't spreekkamertje gaan zitten uitkijken en als ze kwam des noods zelf opendoen....

Ja, dat bezoek zou de beslissing wel eens kunnen verhaasten, want als hij het zoo kon schikken, dat ze alleen waren....

Gek, morgen om dezen tijd zou hij het weten.... zou hij in ieder geval méér weten.... als dat nog noodig was.... en dan zou hij wellicht nog sterker dan straks die vreemd-ontroerende gelukssensatie ondergaan.... een terugkeer nogeens, van lang dood gewaande dierbare illusies.

Hij keek weer naar boven.

Engeltjes zweefden daar ook, die tokkelden op gouden harpen en anderen bliezen bolwangig op lange bazuinen.... ja, ja.... het stemde hem zelf lyrisch,.... ook door de late herfst van het leven kan nog een lied ruischen van zonnige blijde jeugd....

Zijn denken stokte plots.

Tegenover hem was Jan opnieuw met een opengevallen mond gaan snurken; in de keuken zong Laurien.

II.

De dagindeeling in het huis der heeren van Bruelis was zeer regelmatig,